

o a acords basats en garanties internacionals?

—Per a solucionar el problema palestí no cal fer acords d'aquest tipus. Israel ha de negociar la pau amb els seus veïns, salvaguardar la integritat del seu territori amb les armes, si cal. Quant a les garanties, només s'ha de veure què va succeir al Líban per a comprendre la seua utilitat.

—¿Creu que l'URSS i Xina normalitzaran les seues relacions amb Israel abans de la convocatòria d'una conferència internacional?

—En principi, sí. Es tracta de dos

membres permanents del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, de dues nacions que tenen un paper important en el procés de pau. Hauran de normalitzar les relacions amb nosaltres. En el cas concret de l'URSS, hem detectat un canvi de política davant d'Israel. Hi ha una major voluntat de diàleg, més obertura, més comprensió per part de Mikhaïl Gorbtxov. Els nostres països han intercanviat delegacions consulars: és un primer pas. Quant a Xina, no s'ha d'oblidar que els dirigents de Pequín planegen la seua política internacional per períodes de... cent anys. Així, doncs, paciència... □

del nostre poble, del poble palestí. A poc a poc, els nostres veïns arribaren a la conclusió que els esforços que s'han fet al llarg dels últims 21 anys per les autoritats d'ocupació, els intents de diluir o, si es prefereix, d'esborrar la nostra identitat, van tenir l'efecte contrari: el que va aconseguir va ser l'enfortiment de les nostres aspiracions nacionals.

—¿Quin és el missatge de la intifada?

—És a la vegada complex i senzill. Durant 11 mesos, els palestins envien als israelians, als seus germans àrabs, a la comunitat internacional, una advertència: no volem el *statu quo*. Volem que se'ns escolte, que les superpotències modifiquen la seua postura davant del conflicte àrabo-israelià, davant la problemàtica d'Orient Mitjà.

La *intifada* es va cobrar 280 víctimes; hi ha més de 15.000 palestins detinguts als camps del desert de Néguev, desenes d'expulsats, però l'alçament continua; hi haurà més *intifada* encara...

—Però, ¿què pretenen els artífexs de l'alçament?

—Unir esforços, aconseguir la volun-

ENTREVISTA AMB HANNA SINIORA, PALESTÍ I DIRECTOR D'«AL FAJR»

«L'ocupació només condueix a la violència»

Hanna Siniora, interlocutor oficiós amb els israelians en el diàleg palestí-israelià, es mostra partidari de la creació d'un estat palestí als límits d'Israel. Segons Siniora, la declaració d'independència hauria d'anar acompanyada d'un programa polític coherent i durador.

Adrian Mac Liman (Jerusalem)

Confesse que Peres m'és més simpàtic, però al final, preferesc negociar amb Shamir. No és un interlocutor fàcil, però sí que és un persona que compleix les seues promeses». Hanna Siniora, redactor en cap del rotatiu *Al Fajr* (Aurora), de Jerusalem, fou designat el 1985 per l'OAP com a interlocutor oficiós de les autoritats israelianes. La seua tasca no es limita a passar els missatges de Tunis. Siniora, negociador innat, es dedica a temptejar el terreny, promoure el diàleg palestino-israelià, presentar propostes conciliadores, oferir la imatge de la nova classe política palestina. La seua actitud conciliadora, el seu caràcter pacífic, fan d'ell l'interlocutor privilegiat dels israelians.

Des de l'inici de la *intifada*, Hanna Siniora va ser detingut dues vegades per la policia de Jerusalem. En les dues ocasions, va abandonar la comissaria per a assistir, al costat d'intel·lectuals jueus, a reunions sobre el problema palestí. «Hanna seria un excel·lent primer ministre», confessava un col·lega àrab, després de revisar les qualitats d'aquest farmacèutic de professió, que es va passar al periodisme per a defensar els valors humans en què confia.

—¿Quina va ser la reacció dels israelians davant de la intifada?

Hanna Siniora.

—La reacció immediata va ser negativa. Els ciutadans de l'estat d'Israel van acollir l'alçament amb... un gir cap a la dreta, amb el reforç de la influència d'agrupacions extremistes. Això no obstant, després es va produir un canvi en l'opinió pública: l'israelià va acabar per comprendre que no pot deixar de fer cas a la presència al seu costat

popular, explicar als palestins que han d'actuar pel seu compte. No es tracta de competir de manera individual, sinó d'acceptar conjuntament el desafiament. Dirigeix l'alçament un ens sense rostre —el Comandament Únic Nacional— que organitza les activitats clandestines i estableix les pautes de les diferents etapes del combat.

Jardor

NOVETATS en LLIBRES!

<p>edicions 62 s/a</p> <p>EL DESIG DE PECAR I ALTRES NOVEL·LES</p> <p>Prudenci Bertrana L'Alzina. 22. 144 pàgines.</p> <p>Tres narracions impregnades d'humor i lirisme que ens revelen un Bertrana en el seu estil més amè i personal.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>BRETANYA, ESMERALDINA</p> <p>Xosé Luis Méndez Ferrín</p> <p>Xosé Luis Méndez Ferrín, premi de la crítica 1987 de narrativa gallega, ara en català.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>EL CAVALLER DE LA CARRETA</p> <p>Chrétien de Troyes A la lluna de València. 5</p> <p>Amors, aventures, torneig, revenges i, és clar, els llegendaris Cavallers de la Taula Rodona. Chrétien. ara, en la nostra llengua.</p>	<p>EDITORIAL EMPÛRIES</p> <p>EL MODERNISME</p> <p>Selecció de textos Jordi Castellanos Col·lecció Les Naus d'Empúries.</p> <p>Panorama d'un moviment decisiu en el camp polític, estètic i literari.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>CAPLLETRA, 3</p> <p>Revista de filologia. Director: Antoni Ferrando Consell de redaccio: Institut de filologia valenciana.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>LES ALES ROGES</p> <p>Miquel Rayó i Ferrer Col·lecció Els Grumets de la Galera. Premi Josep-M. Folch i Torres, 1987 Presentació: Xavier Pastor, president de Greenpeace, Espanya Il·lustracions d'Ismael Balanyà.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>MANUAL DE PEDAGOGIA AMBIENTAL</p> <p>Jaume Sureda Col·lecció Universitària. 1</p> <p>Primer volum d'una col·lecció de manuals universitaris. Editorial Tres i Quatre-Consorci Universitari d'Edicions.</p>	<p> curial</p> <p>DON JOAN DE SERRALLONGA VOL. I</p> <p>Victor Balaguer Traducció de Valeri Serra i Boldú Biblioteca Popular Curial, 12.</p> <p>Novel·la històrica basada en la vida del popular i mític bandoler Joan de Serrallonga.</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>RETRAT D'UN ASSASSÍ D'OCELLS</p> <p>Emili Teixidor A tot vent. 264 Il·lustració de Carme Sanglas. 208 pàgs. 1.400 ptes.</p>	<p> LEONAR EDITORIAL</p> <p>VALÈNCIA, VALÈNCIA!</p> <p>Ramon Macià Narrativa, 2. 186 pàgs.</p> <p>La novel·la dels colonitzadors de les terres valencianes de la 750 anys, i dels actuals descendents.</p>

Al començament, els objectius de la *intifada* semblaven modestos. Es tractava, en efecte, de forjar la unitat, de crear infraestructures pròpies en el camp de l'educació, la sanitat i l'alimentació, de corregir la imatge distorsionada del palestí i d'obrir noves vies per a la negociació.

És a dir, es pretenia deixar constància del desig dels palestins de dialogar sense intermediaris. Només l'OAP té dret a representar els nostres interessos.

—Però l'OAP es nega a reconèixer l'estat d'Israel...

—Els líders de l'OAP han manifestat reiteradament que reconeixien i acceptaven totes les resolucions de les Nacions Unides relatives al problema palestí, fins i tot aquelles que reconeixen Israel. Confie que la pròxima reunió del Consell Nacional Palestí servirà per a deixar clar aquest punt. L'ambigüitat no ens afavoreix.

Hem de capitalitzar els resultats polítics de la *intifada*, i a tal fi, ens fa falta elaborar una *declaració històrica*, un document que estiga a l'altura dels esdeveniments. No s'ha de desaprovechar aquesta oportunitat.

—¿És vostè partidari de la creació d'un govern provisional?

—Personalment, crec que el Consell Nacional Palestí hauria de donar *llum verda* a la declaració d'independència; la creació d'un govern provisional o a l'exili incumbeix a l'executiva de l'OAP. Ara bé, crec que els membres del CNP haurien de pronunciar-se clarament a favor d'un estat palestí als límits amb Israel. La declaració d'independència hauria d'anar acompanyada d'un programa polític semblant al que es va redactar aquest estiu als territoris ocupats.

Aquest document utilitza com a punt de partida la resolució 181 de les Nacions Unides, relativa a la partició de Palestina. Això no obstant, la negociació del traçat fronterer es farà en les consultes bilaterals palestino-israelianes. La resolució esmentada anteriorment dividia el territori palestí en dues parts: un estat àrab, al qual corresponia el 43% de l'extensió de terreny i un estat jueu sobre el 57% que resta. Segons la resolució, la ciutat de Jerusalem hauria de tenir un estatus de *corpus separatum*.

—¿Creu que els israelians estarien disposats a acceptar aquesta proposta?

—¿Per què no? Durant les últimes setmanes, un grup de generals retirats es va dedicar a dir a l'opinió pública israeliana que la creació d'un nou estat entre el riu Jordà i Israel no constitueix cap perill des del punt de vista estratègic. □